

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

16. Christ. Bern. probat proceßus istius iniquitatem. Congressus
Circularum Westphaliæ & Saxoniae inferioris Monasterii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1654.

interpretantur, qui præsentes erant, concives: nec abfuissent ultorum manus, si non plurium honestas ac loci reverentia impetum stitisset. Interim Decano, post agglutinatum parietibus exemplar, domum abeunte, procaciores nonnulli è vapparum grege, Prætorianos cachinnis primum ac sibilis illudere, dein non obscuris verborum contumeliis ac scommatibus lacessere, aufuri & promptas manus inferre, dummodo, uti spargebant, præeuntem haberent, quem sequerentur.

16.

C. Bernardus istius processus iniquitatem probat.

Christophorus Bernardus multâ statim ratione, publico donatâ, perstringit acriter Mockelij temeritudinem, & solidè probat totius processûs iniquitatem. Ipsa verò affixa hinc inde absolutionis exempla, uti curiositatis ante pabulum, ita nunc jussu Principis atro penicillo denigrata, spectamentum offerebant transeuntibus sanè perridiculum; quasi jam tum ominosâ hujusmodi pulligine infelicem exitum prælugerent.

Congressus Circulorum Westphaliae & Saxoniae Infer.

Per eos dies Monasterij consultabant Principum Westphaliae & Saxoniae inferioris Legati, quo demùm modo, uti imperaverat Cæsar, obsessæ à Suecis Brema succurreretur. Eoque agrius habebat Christophorum Bernardum & populi factio, & Senatorum mora, quò tenacior erat auctoritatis suæ, & in eâ præsertim Legatorum præsen-

præsentiâ promptius ipse obsequium expectaverat à subditâ Civitate.

Quare cunctationem ultrâ pertæsus, Consiliarius extremum mandat, deposcant extemplo à Senatu, quid super attinendo, abducendoque *Mallingrotio* tandem destinarint, Evocatus igitur Syndicus cum ^{17.} *Instante* iis, quos ante socios habuerat, datæ nuper *Principe* declarationi inhæsit. Non posse nimirum *dat reso-* Civitatem, quæ jussa, non rogata fuerit, *lutionem* citra fraudem privilegiorum, in abdu- *Senatus.* ctionem *Mallingrotij* consentire. Et iterum docendo, quid in re consimili fecerint Episcopi decessores, præsentia exigebat ad superiorum normam. Dein, omissis etiam iis, exaggerare evidens tumultuum discrimen. *Profecto* apparuisse non ita pridem *Leodij*, & *cumprimis* in urbe *Neapolitanâ*, quid populares turbae possint, ut quæ in arma humilem per piscatorem tracta, suo procul ab exitio non abfuerit. Sibi evenire posse, quod cuiquam posset, in tanto præsertem opificum & exterorum consfluxu, quos nullâ iurijurandi religione Senatui constaret esse obstrictos. Nec dubium fore, quin inter eam *Mallingrotij* abductionem, si forte *Prætoriani* compescerent insolentes, (iurati licet cives se domi continerent) manifesta seditio nasceretur. *Adhæc* ipsius *Patriæ*